

ZENTA és VIDEKE

HELYI ÉS VIDÉKI KÖZÉRDEKŰ HETI KÖZLÖNY.

Szerkesztői helyiség:
Kigyó utca, 262 szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők
Kéziratok nem adódnak vissza.
MEGJELENIK MINDEN VASARNAP.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt
Egyes szám ára 10 kr
Hirdetési díjak: Egész oldal 20 frt. — Fél oldal 10 frt
50 kr — Negyed oldal 5 frt 50 kr
Bélyéddíj minden hirdetés után 30 kr.

Kiadói hivatal:
Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová a előfizetések és hirdetések intézendők és ezek díjai fizetendők
NYILTÉR PETIT SORA 15 KRAJCSAR.

A legujabb zentai botrány.

Zenta városközügyeinek történetében, a tisztességet szerető kereső polgárság előtt, 1891 márczius 16-ika mindenkor szegyént eltes nap fog maradni!

Sok keserű, sőt szomorú meglepetés érte már a multban e derék község lakosságát. de olyan vér- és kebellázító botrányt, milyent Szabó László, Zenta országgyűlési képviselője a mondott napon tartott rendkívüli v. közgyűlésen rendezett Zenta polgármestere ellen, olyat még a scandalumok ban gyönyörködő, a borányhajhász ember sem hallott nem látott, soha.

Az eseményeket higgadtan szemlélő rég tisztában van már azzal, hogy Szabó László azon idő óta, mióta az ugorka-fára fel hágott, vagyis a mióta orsz. képviselő lett: önmagát tulong-tul sokra becsüli, saját személye iránt tul-sokat követel, énjének mindent megengedhetőnek tart, szóval: minden téren s minden dologban tul — szerénytelen. — De hogy minden emberies érzésből kivetkőzve, egyedül a durva személyi gyűlöletből bagyja magát képzeleten felül ragadtatni, no már ilyesmire — eddigi szereplései daczára is — őt képesnek még sem tartottuk.

Olvassa csak el akárki így a közgyűlési tudósításunkat, s meg fog győződni arról, hogy igazat szóítottunk.

És hogy a dolgok mélyébe városunk határain kívül is bepillantassanak az egyes érdeklődők, ime, tisztán az igazságnak megfelelőleg elmondjuk az ügy előzményeit úgy, miként azok lejátszódtak.

Mindössze egy éve annak még csak,

TARCZA.

Egy professor emlékirataiból.

Születtem . . . valóban nem tudom mikor: pedig kétségkívül jelen voltam születésem.

De hát hiába, az öregség elveszi az embertől az emlékező tehetőségét épen akkor, mikor már csak emlékek vannak.

Hanem azt érzem, hogy meglehetősen öreg vagyok; csak maga a köszvényem is élt már vagy husz évet.

Hogy eddig éltem, azt is csak a mesterségemnek köszönhetem; az tartotta bennem a testi erőt s épséget, hanem — az okozta bennem a lelki gyengeséget, a lelki betegséget is.

Nem a mesterségem volt tulajdonképpen az oka, hanem magam; de hát mindegy már az, elég hogy a lelkem megtörtött s az én megvénhedt szívem még most is fel-feljajdul a régi fájdalomtól.

Mert hát tetszik tudni, én professor voltam a philosophiának s paedagogiának és a classica-philologiának professora. Kitűnő eredménnyel vezettem át a vizsgák tengerén, hanem végre is meguktam a legszigoribb cenzorelőt: Amor előtt.

Ezzel csak azt akartam jelezni, hogy szerelmes lettem egy lánykára, a ki ugyan nem volt nagyon szép de épen egy professornak való volt.

Hozzám is jött volna feleségül, csak lett volna — állás.

hogy az úgy nevezett „függetlenségi párt“ Zenta polgármesterei székébe egyhangulag, nagy lelkesedés közepette Boromisza Jánost ültette be, ki a „párt“ óhajára odahagyta élethosigani, biztos, nyugodt hivatalát, a rendörkapitányi állást, hogy ezt jelenlegi tisztségével cserélje föl. A választás után való időben eleinte minden jól ment, az őszhang a „párt“ és az új polgármester között teljes volt. Amde rövid 3—4 hó multával a „pártvezér“, id Kozics István elkezdte a polgármestert apró tüszurás-félékkel bosszantani, mert a városi közpénztárát a polgárnagy egyeseknek nem hagyta ta „közös husos-fazék“ gyanánt meg-megdezsálni. A pártvezérnek akadtak czimborái: a tüszurások után következtek a méh-, majd a darázs-, végül a scorpio csipések, marások, — elannyira, mikép rövid fél év alatt a polgármester és a pártvezér (meg ennek a csahosai) között igen éles, ellen-szenves viszony képződött.

Köztudomásu dolog, hogy id. **Kozics István furfangjai — kimeríthetetlenek s hogy örökös működésben állanak.** Ennek az embernek éleselméjű fondorkodásait olyan mesebeli „örök mozdony“ hoz lehet hasonlítani, melyen a bőség szaruja* foyton zónázik.

E ravasz furfangok egyikének tudható azután be az a körülmény, hogy Kozicsnak sikerült Szabó Lászlót beleugratni a Boromisza ellen megindított piszkos hajszába. Különben „ittthon ülő“ orsz. képviselőnk mandatumára oly feltékeny, és ennek megtartása okáért Kozicsban annyira bizik, hogy a kivetésen őt há-lóba beugrasztani nem is lehetett valami nehéz dolog.

S mikor aztán került állás, akkor ez lett a szerencsétlenségem.

Egy napon ugyanis a főispán urnak az előszobájában vagyok, — éppen ötvenedszer — hogy „a méltóságos ur kegyes pártfogásáért esedezzem egy tanári állás elnyerése iránt“; — m i d ő n nyílik az ajtó s a főispán ur kegyesen behivat.

— Amice! gondoskodtam magáról!

Örömben majd elájultam.

— Önt ki fogják nevezni a felsőbb leányiskola tornatanárának!

Derült égből menyköcsapás!

— De kérem, én a classica philologia, philosopiat paed . . . hebegtem

— Tudom, nem tesz az semmit barátom; eltanítja maga a tornát is, hiszen elég erős ember!

És pár nap múlva csakugyan csakugyan megkaptam kinevezésére kinevezésemet, torna-tanár lettem a felsőbb leányiskolában.

Mikor az igazgató legelőször a tornaterembe vezetett, szemem káprázott az elem táru-ló látványtól: husz szebnél szebb lányka tornázott ott egy kiségitő vén torna-mester commandójára.

És az a costume, amelybe voltak! — ma öreg ember vagyok s ha rá gondolok, vérem most is felhül.

Kát meg akkor!

Egy sorban állott valamsonyi s apró lábacskaik hegyére állva utánozhatlan bájjal emelgették lábaikat.

— Jobb — kettő — bal! — kettő! — elég

És mihelyt a hajszára nézve Szabótól az első lépés meg volt téve. a többi önkényt jön. Hiszen a „honatya“ évek előtt, mikor még t. i. Szabó Budapesten ülő képviselő volt, hozzászólt „a heczh“-hez. Hát hiába volna Károlyi Gábor — tanítványa?! . . .

Belekötni a polgármesterbe kívánczolt elég alkalom. Így kapóra jött a regále, majd a vashid ügye, mely, mint tudjuk a Szabó-Schlick cégnek kedvencz ideálja volt.

Isnerjük ezen ügyek végelintzését, melynek mindkettéje Szabó László vereségévet végződött s mely vereségek Szabóra nézve csak újabb tápot (olajat a tüzre) szolgáltatottak a mindiókább ktméletlenebbe vált támadásokhoz.

Kiváltképen pedig a vashid ügye volt az, melyből Szabó László mélységes, ádáz gyűlölete fakadt a polgármester személye ellen.

Hija aazon, 50 ezer forintért lehet is haragudni, . . .

Egy önmagáról sokat föltétező tulhiu ember képzett tekintélyében magát sirteltnek érezvén, — ez szerinte, elég ok volt Szabó Lászlónak arra, hogy; minden tisztességet, bebsületérzést, emberieséget félretegyen, és a rengetegből jött rézbőrű indián vadságával — minden komolyabb alap nélkül — u dorító önhittséggel s qualifikálatlan arroganciával a közgyűlésen megtámadja Zenta város első tisztviselőjét sőt becsmérő szavakkal iesse, elcsapással fenyegetse, — s csupán csak azért, mert Szabó László, orsz. képviselő, gyűlöli Boromisza Jánót, a polgárt.

hangzott a vezény-zó s a lányok ruganyos tagjai villámgyorsasággal mozogtak, az ütemek szerint.

Beléptünk a lányok arca mind felém fordult elpirult s őreztem, hogy magam jobban mint ők.

Az igazgató bemutatott engemet a lányoknak, s ezek kaczerul rám mosolyogtak.

Hogy az nap törtét velem máig sem tudom Csak arra emlékezem, hogy másnap kobogó szívvel mentem a leczkére, melyhez öt német tornászati könyvből puskáztam össze a tudományomat — mégis bele söttem.

A gyakorlatok közepén egyszer elfelejtettem a vezényszót, fejemet szédülni éreztem, nyelvem meg akat s a lányok — kikaczagtak.

Ugy őreztem, hogy meg vagyok semmisülve nem is tudtam, a teljes órát betartani, rosszul-tett adva okul, korábban elbocsátottam a lánykat.

Midőn már valamennyien távozta — egy lányka, ki leghátnl maradt, egyszerre felém fordult s piruló arczczal, lesütött szemekkel szólott hozzám

— Tanárur kérem, talán nem veszi rossz néven . . . ha . . . taval lejegyeztem gyakorlatainkat . . . ha talán szüksége lenne rá ; ; .

S reszkető kezekkel egy kis füzetet nyújtott felém, melyet én mohó vággyal ragadtam el tőle.

Nem szólottunk egymáshoz semmit, de én önkénteienül ajkaimhoz emeltem reszkető kis kezé

Mondjon valaki ehhez hasonló esetet a művelt országok történetéből! Nem lehet!

Ime, tisztelt polgártársak, — ez a története a márcz. 16-iki rendkívüli közgyűlés előzményének, titkainak.

Most pedig a megtörtént gyalázatos botrány utána a következő kérdéseket intézünk Zenta tisztességtudó, józan közönségéhez.

Találkozhatik-e, legkivált a magukat művelteknek tartó, — a becsületes emberek sorába valaki kinek az Isten csak egy szemernyi nemeslelkűséget is oltott szívébe, hogy felebarátján oly nemtelen uton e módon akarjon bosszút állani, mint bosszút akar állani tisztelt polgármesterünkön — Szabó László?

Van-e abban az embernek nevezett hüvelyben a „jó szív”-ből csak egy parányi részecske is, ki egy tisztviselőt s hat gyermekes családját — minden igaz ok nélkül — hiva alától, kenyérelőt s még ennél is többtől: becsületétől gyűleletről megfosztani tudjon, mint megenni szeretné azt polgármesteriükkel — Szabó László?

Mindezek miatt pedig a becsületes embereknek nem e a legmélyebb megvetéssel kell elfordulni egy ilyen lelketlen emberrel s nem e kötelessége minden becsületes zentai polgárnak szívvél lépéssel arra törekedni, hogy ily botrányt hajhászó embertől — ha az az idő eljön — a tiszteltesnek, a közbizalomnak még az árnyékába is elvitéssék?

Megengedheti-e egyáltalán a felsőbb hatóság azt a precedensnek szolgáltató esetet, hogy egy fenhéjazó, lelketlen daemagog személyes bosszúból kiüldözzön hivatalából egy polgármestert?

Megtűrhetők-e Zenta szégyenére azok a férfiak sorában továbbra is képviselőkkül, a kik — épen mint a bárgyu birkák — egy fékvesztett indultu embertől hagyják magukat dirigáltatni és bármilyen célra felhasználhatatni?

Tekintettel a legutóbbi botrányra nem-e parancoló kötelessége minden intelligens embernek egymással kezét fogni, hogy városunk polgármestere a meg nem érdemelt szégyentől megmentessék?

Mindezen kérdésekre pedig a tisztelt polgártársak ne csak szívők legjobb sugallatából feleljenek meg, hanem ez érdemben tegyenek is meg mindent, a mi hatás közkörün belül esik.

Igen, minden becsületes zentai polgárnak szoros kötelessége ily körülmények között polgármestere körül tömörülni és őt megvédeni! Ezt dicálja élénk a tiszta igazság, ezt városunk országos jóbirneve.

Ismervén népiünk legtöbbszörének komoty

mire mind a ketten még jobban elpirultunk s ö elfutott.

Kétségkívül nem úgy cselekedtem, mint egy professorhoz illik; de hát nem tehettem róla; miért tesznek fiatal tornatanárt a felsőbb leányiskolához.

Mikor a szép Olga torna füzetét meglátta nálam jegyesem — látszat rajta, hogy nem igen szereti újabb mesterségemet, — kezdett feltékeny lenni; hanem a legközelebbi tornalecke kitűnően sikerült.

Ezentul éjjel-nappal a szép Olga tornafüzete feküdt előttem, — de egyszermind a szép Olga képe is gyakran meg-megjelent előttem. Tetszik tudni, a torna tanároknak kötelessége vigyázni hogy a növendékeket baleset ne érje, ha ezek elesnek, felemelik, ha ugranak, kikapják a levegőben őket, szóval minden gyakorlatnál segítenek neki; tudja Isten én mindég legjobban szerettem segíteni a szép Olgának.

Sőt később azt vettem észre, hogy a szép Olga néha akkarral elbukik, csak ahogy én felsegítem...

Képzelnem, hogy ily módon kitűnő tornatanárrá képeztem kimagamat, sőt oly szenvedélyem mé vált a tornázás, hogy hivatásom miatt kezdem elhanyagolni jegyesemet is.

s józan gondolkozását, meg vagyunk arról győződve, sőt tudjuk, hogy Szabó László menthetlen eljárását Zenta polgárságának tulnyomó része, e város jobbjai már eddig is kárhózzátólag megbotránkozva fogadták és azt feltétlenül elítélték.

Ez tisztelt polgármesterünkre nézve ugyan vigasztaló lehet, de — nem elégséges.

A méltatlanul, lelketlen módon megáldott és meggyázott zentai polgármesternek fényes elégtétellel tartozik legelső sorban maga — a zentai polgárság!

* * *

Rendkívüli vár. közgyűlés.

Zenta polgármestere márcz. hó 16-ra rendkívüli közgyűlére hívta össze a város képviselőit az okból, hogy a közgyűlés intézkedjék, miképpen az ápril hó 1-én esedékessé váló fizetéseket a házipénztár teljesíti tudja, mert a letétbe helyezett alapokat a múlt havi közgyűlés határozata értelmében kisegülésként felhasználni nem lehet, egyéb pénz pedig nincs, mivel a földék bérbeadásából majd csak ápril hó felé folyik be a haszonbériösszeg.

A rendkív. közgyűlésen mintegy 70 képviselő jelent meg, kiknek $\frac{2}{10}$ részét Szabó és Kozsits emberök képezték.

Boromisza polgármester a gyűlést megnyitván előadja, mely tárgyan hívta össze a város képviselőit s egyben felhívta a közgyűlést, gondoskodjék ideje korán, hogy a fizetéseket a közpénztár teljesíthessék, nehogy ellenesethen a város újabb kellemetlen-égekre legyen kitéve.

A polgármester szavai után felállott Szabó László, s midőn kijelentette volna, hogy: ő és elvtársai Boromiszával többé a közgyűlésen tárgyalásokba nem bocsátkoznak, — egyben személyeskedések között felhívta a polgármestert, hagyja oda az elnöki széket, távozzék helyéről.

Boromisza polgármester utasi tette Szabót, s őt arról figyelmeztette, hogy személyes sértégesétől tartózkodjék és a tárgynál maradjon.

Bergel Ferencz higgadt mederbe akarta a vitát terelni. Meggyőzőleg beszélt, midőn azt hangsúlyozta, hogy ahhoz, hogy Szabó László és a polgármester haragba vannak egymással, a vár. képviselőtestületnek semmi köze. Szerinte az meg nem engedhető, hogy ezen ok miatt a házipénztár fizetését ápril hó 1-én megszüntesse s ezzel annyi sok családnak bajt és gondot, a városnak pedig esetleg anyagi károkat okozzon.

Polgármester utoljára a napirenden lévő tárgysorozat hozzászólásához utalja a képviselőket.

Szabó László igen éles indulattal támadja meg újra a polgármester személyét. Hivatolva működését „gyalázatos”-nak, „megbotránkozató”-nak mondja. Követeli, hogy állásáról mondjon le, mert arra méltatlan, stb. stb. Végül indítványozza, miszerint: 1-ör a polgármester által tárgyalt kifizető ügy a napirendről levétesse; es 2-ör hogy Boromisza Janos, Zenta város polgármestere ellen felfüggesztés és ellenélegyelemi eljárás indítása céljából márcz. 19-én egy újabb rendkív. közgyűlés hívassék egybe.

Polgármester — ez indítvány elfo-

Egy leckén aztán váratlan esemény fordult elő. A lánykakat egy sorban állítva vezényszóra guggoltattam épen, a gyakorlót katonai pontossággal végezték a bájos növendékek; — midőn egyszerre a szép Olga arca elsápadt s eszméletlenül végig terült a padozaton.

A gyakorlatok folytatásának persze vége lett: ijedten futottam az ájult leányhoz s karjaimba ragadva a drága terhet, az öltöző szobába vittem.

Velem jött egy-két bátrabb idegzetű leány, s kezdtek vízzel locsolni Olga arcát.

A hőség ártott meg neki, — mondá az egyik,

— Az eczet talán jobb lenne, — szólta a másik s ezzel szélesen mind kifutottak a szobából, egyedül hagyva ott engem az elájult leánnyal.

Most ismét olyan dolgot követtem el, ami egy professorhoz nem illenek volna, de nem állhatam ellen, hogy egy forró esőket ne nyomjak ajkára.

S ez használt is, rögtön felnyitotta szemét s mindketten rendkívül zavarba jöttünk, melyből csak a lányok visszatérése szabadított ki.

A balesetnek nem lett semmi jelentősebb következménye, — csak reám nézve: ez időtől kezdve sohasem látogattam meg többé jegyesemet, aki, mint mondám, nem volt ugyan valami szép, de egy philosophiai professornak épen jó let volna.

gadását, mint törvénytelen ki nem jeleutette, hanem a gyűlést feloszlatta.

Igy történt ez meg, Zentában.
A botrányok hazájában! . . .

r. t.

Mükedvelői előadás.

Mult számunkban röviden jeleztük már, hogy az „Izr. nőegylet” alaptökeje javára e hó 14-én mükedvelők a „Vén bakancsos és fia huszár” cz. népszínművet játszották el. Nem akarván adósok maradni multkor tett ígéretünkért, jelenleg röviden visszatérünk a lefolyt estére. habár mélyen még sem bocsátkozunk az előadás mikéntjének kritizálásába, mert hát jó magunk is a szereplők között voltunk.

Azonban kritikát mondania szereplők egyik másikkáról mégis kedves köteletségünk.

Nevezetesen pedig elsőben is a két nő szerep Ilon és Lidi személyesítőjéről, Preszly Mariska és Brichta Irén kisasszonyokról Mindkettő gyermeleg leánya még alig kerülve ki egyik is, másik is az iskola poros levegőjéből. Ha az utcán egy ismeretlen látná őket, bizony megesküdhetné rá hogy valamely nagyobb társaságban három szót sem képesek elmondani anélkül, hogy zavarba ne jönének s pirulva meg nem akadnának. És lám, ez a két lányka, mint Ilon és Lidi szinte kész művészeknek bizonyultak be főképp. ha tekintetbe vesszük azt, hogy mindkettőnek ez volt első nyilvános színpadi szereplése. Százszoros „éljen”, kiáltunk még ma is feléjük! . . .

Megbocsáthatatlan udvariányságot követnének el, ha ez uttal föl nem sorolnók azokat a szebbnél szebb hőlygeket, kik a „népség és katonaság” csoportját szíves ott létükkel igazán bájossá, kedvessé tették. Névszerint ezek voltak: Braun Junda, Brichta Ida, Fischer Berta, Fischer Irma, Frennd Olga és Riger Ida.

Hát a férfi szereplők!

Említsem-e Czehe Győzöt? Friczijével, ha a nyílt színpadra lépett, rögtön jóízű kacagásra indította a publikumot. Csak az az istentelen Tóni szabó erősebben varta volna fel a „hosentróger” tartó nadrág-gombot! . . .

Vagy mit szóljak az obsitos bakáról, Soma bácsiról, a „direktor ur” felől? Ugy adta a vén baka szerepét, minha legalább is két kapulacziót kiszolgált volna. Hát ha ki is szolgált volna valahol?! . . .

Bezzeg csak! ugyancsak kicsipte magát a Sztudényi, vagy mit is beszéltek, a — „Laczi fiam” „Oyantakaros, 20 éves barna legény volt az eszemadta, mint a minő csak dukát.

Ezentul egész lelekkel torna tanár lettem.

Volt jegyesem nőül ment egy valóságos philosophiai professorhoz; már ezt sem sajtáltam, megelégedtem azzal, hogy a szép Olga kitűnően tornázott.

De végre el kellett következnie annak az időnek, mikor a szép Olga többé már nem tornázott, mikor bucsút vett a „kengyel hintától”, „nyújtótól”, s „korlától”, kiröptent a növelőléből és — férjhez ment egy gazdag földbirtokoshoz.

Ekkor belláttam, hogy van olyan „korlát”, amelyen a legkitűnőbb tornatanár sem ugrik át de már késő volt.

Egyetlen emlékem töle a kis torna füzet egész nyugdíjaztatásomig abból merítettem a tudományomat.

Nem is házasodtam meg soha, mert a szép Olgát a szép Olgák hosszú sora követte s én egész lélekkel tornatanár voltam, — amíg csak a közvény meg nem látogatott.

Hanem egy tanulságot elmondok még; hosszú élet árán tanultam: sokan azt mondják a lányok érdekében, hogy a lányokat nők tanítsák tornázni s ne férfiak: — hat én is ugyanezt indítványoztam a fiatal nőtlen — férfiak érdekében!

X.Y.

Bele is szeretett (igaz hogy annak már 4 esztendeje mlnt) — a felesége! . . .

Szegény veres csaplár a derék Heiszler Zoltán őcsénk, ki a cselszövőt pompásan alakította, ugyan mi nagyot véthetett az ég ellen, hogy őt a kántor uydögönnyezte, hogy még most is sántít belé. Ha ugyaa amiazt sántít. Mer hej! hamis ám a „vén gonosztévő“ veres csaplárnak a zuzája! Hohó! hát a kántor hol is maradt? Már biz ő kelmét nem kritizáljuk meg, mert történetesen nagyon jó barátok vagyunk egymással. majd elvégzi ezt helyettünk, ha szépen megkérjük — a Fránczi! . . .

Tyhü! ezer ördög és sárkány, most majd kifelejtetem a listából a derék lelkiismeretes sugót, a Dudás— „Jakót!“, Olyan hűségesen izzadt a szegény ember a ketréczen, hogy biz' Isten megérdemelte azokat a spriccereket, miket a csintalan kibiczek — el-elkapkodtak az orra elől.

Végezetül: Hogy is szóljak csak a tiszt. műkedve'ő társakhoz bucsuzásképen?

Ugy-e. hogy: Isten velünk!

Vagy pedig így: A viszontlátásra!

Hangos.

Helyi és vidéki hírek.

— Népies előadás. Mult vasarnap Tóth Lajos gymnasiumi tanár tartott a nagyvendéglő dísztermében felolvasást, melynek címe ez volt: „A zsidók története Magyarországon a mohácsi vészig“. A felolvasást ismét nagyszámú közönség hallgatta. Mai napon az orsz. vásár miatt nem lesz felolvasás, e helyett azonban f. hó 25-én (gyümölcsoltó boldog asszony napján) a beteg dr. Ferenczy Alajost helyettesítve Szűcs Lajos igazgató olvas fel a jó egészségről a nagyvendéglő dísztermében. Ez az utolsó ebben az időszakban.

Március 15-ike. A „Gazdakör“ és „Népkör“ által együttesen rendezett márcz. 15-iki társasestély oly nagyszerűen sikerült, minőt a mi zülált társadalmi viszonyaink közepette eleve gondolni sem mertünk. Hogy is ne! 180 terítékű bankett, emelkedett s hazafias hangulat, a különböző osztályu egyének testvéries egyesülése, hamisítatlan jókedv, — ezek a jellegző adták meg a márczius 15-iki estélynek a fűszerét. Természetesen, lelkes s alkalmi toasztokban sem lehetett hiány, hiszen ott volt Zenta értelmiségének legnagyobb százaléka. E felköszöntők kifolyása volt az a felvillanyozó mozzanat is, hogy t. i. a társaság tisztelete és hódolata jeléül Kossuth Lajos- és Jókai Mórhoz üdvözlő sürgönyöket küldött. Vétkes mulasztást követnének el, ha a fokozott emelkedett lelkes hangulat egyik főforrását, Schambach bátyánk kitűnő konyháját és pincéjét dicsérettel föl nem említénék, mint melyek, régi szokás szerint, most sem hagytak maguk után semmi kívánni valót. Bizonyosság erre az, hogy még a reggeli órákban fel felhangzott a nóta: Kossuth Lajos azt üzenté! . . .

— Egy zentai fiú kitüntetése. Midőn királyunk Ő Felsége Budapesten létekor az újépületi kadet iskolát meglátogatta, minden osztályban huzamosb ideig időzött s több tanuló feleletét meghalgatta. Az I. A. osztályban éppen a természettanból folyt a magyarázat, mikor a király betépett. Az előadó tanár, a Felsőg. kíváratára nyomban lehvívott egy növendéket felelni. Az ifju természetesen egyike az osztály legszorgalmasabb tanulói kööl való volt, ki nem volt más, mint Jedlicska István jóbarátunknak szép reményekre jogosító: Dezső fia. Az ifju — németül — cly kitűnően megfelelt a kérdésekre, hogy a legfőbb „Hadur“ megszólításra méltatta. „Őn is magyar? — kérdé magyarul a Felsőg., mert a magyar száj-iz még is csak kiérzett a német szóból. „Igen, Felsőg!“ „Milyen oskolába járt? — kérdé tovább a király. „Gymnasiumba, felség.“ „Hol? itt Pesten? „Nem, felség. Z e n t á n!“ „És itt tanult meg németül, ugy-e? „Igen, felség.“ „Nagyon szép, csak így folytassa tovább is!“ — Kedves volt tanítványunknak mi sem mondhatunk egyebet, csak azt, mit neki a koronás Fő oly bölcsen tanácsolt: Csak így folytassa tovább is!

— Énekes mise. Husvét vasárnapján a 10 órai nagy-misén; második ünnepen pedig a felkilenz órai dfák-misén 4 hangra vegyes szólamu (férfi és női) énekkar zengi az „Aleluját.“ Lesz soló ének is, miket Árvay Mathild k. a, továbbá Bakay Alajos, majd Sztudényi Gyula — ki a kart is betanítaná — fog énekelni E hírukre felhivjuk tiszt. olvasóink figyelmét.

Rendőr kapitányunk szíves figyelmébe. A köztisztaság, közegészség, közérköleség és az általános szép-érzék érdekében tisztelettel kérjük feltek. városi rendőrkapitányunkat, lenne kegyes akként rendelkezni, hogy a „kofa hölgyek“ jövőben többé soha-soha a bnza-piacz körül gyalogatos es piszkos putrikat ne eskábalhassanak össze sátrak gyanánt. Szokják meg a kofák elvégre azt, mely más nagyobb városokban részökre már rég parancsot hogy t. i. ne egy hónapra való gyümölcsöt cipeljenek ki egyszerre a piacra. Hiszen némely gyü-

mölcs a reáakodott por s piszoktól szinte undorító már, ha csak reá néz is az ember. És azok a czafatos rongyokkal teleagatott putrik! Valóságosmeleg ágyai a — férgeknek, a-búzt terjesztő piszoknak . . . El velők!

— Az ó-becsei sikkasztás Valami kakuk természetü ember az új-agolta Ó-Becse közállapotáról, hogy a község házi és árvaházi pénztárából a tisztviselők 100,000 forintot sikkasztottak volna el Ma már az ügy felül van vizsgálva és a százezerből szerencsésen megkerült 99 ezer. A hiányzó egy ezer forint is legkevesebb 30—40 éves multadicskedhetik. Szóval: Magszűtetett — az egész.

— A kit miniszternek néznek. Multév december utóján történt Topolyán, hogy Radimetzky Ferenc ottani jegyző és Vojnits Gábor földbírtokos az 591. számú keleti expressz-vonatot menetrendén kívül megálasra bírtak. Szabadkára akartak t. i. utazni, de a rendes gyorsvonat, nagy boszuságokra kését. Várakoztak tehát s a peronon beszélgetésbe ereszkedtek a szolgálattelvő vasúti tisztviselővel. E közben jött a futárvonat. A két várakozó tréfásan odakiáltott a mozdonyvezetőnek: „Kedves barátom, nem állítaná meg a vonatot? — A mozdony vezető abban a hiszemben, hogy legalább i miniszterrel van dolga, szót fogadott s a vonat megállt. A dolog ezzel azután még nem ért véget, mert a magyar államvasutak igazgatósága Radimetzky és Vojnits ellen közbiztonság elleni kihágás miatt pert indított a topolyai járásbíró ágnál. A napokban volt ez ügyben a tárgyalás. A bíró mindkét vádlottat fölmentette, mert bebizonyult, hogy nem volt szándékuk megállítani a vonatot. Csak tréfásan szóltak oda a mozdonyvezetőnek s maguk sem remélték, hogy az hallgatni fog rájuk.

Népgyűlés. A „Bácska“ azt újságot, hogy Zentan legközelebbi napokban népgyűlés lesz, mely az irant kérvényez az országgyűléshez, hogy a kormány közigazgatási törvényjavaslata ejtessék el. Ilyen ezélu népgyűlésről mi zentaiak semmit se tudunk.

— A Tisza arad Legutóbbi napok alatt a Tisza több mint 4 métert aradt. De óra annak, hogy árvízveszélytől nem igen lehet tartani, azért előrelátó főszolgabíráuk: atkovits Lajos a minden évben fenyegetettni szokott Martonos érdekében megkereste az ó-kanizsai önkéntes tűzoltó-egyesület parancsnokságát, valjon veszély esetén hajlandó volna-e tűzoltóit védekezésre felajánlani, mire természetesen igenlő válasz adatott.

— Sok, a mi sok. Nagy Istenáldás látogatta meg Nagy Imre ó-becsei polgártársunk házatájékát az elmúlt hét folyamán. Felesége ugyanis hármas ikrekkel lepte meg a boldog apát. Az ikrek ketteje leány, egy pedig fiu, mindhármán édesanyjukkal együtt pompás egészségnék örvendének, esupán — mint kezelőorvosok mondja — élelmezésük ellen van az új polgároknek kifogásuk, mert hát háiba, — bajos nekik az osztó igazságot kiszolgáltatni.

Felelős szerkesztő: Harsányi János.

Kiadó-laptulajdonos: Schvarcz Sándor.

1376. sz.
891. tk.

Szabadkai kir. törvényszéktől.

Hirdetmény.

A szabadkai kir. törvényszék az 1871. évi XXXV. t. cz. 44. §. értelmében fölhívja mind azokat a kik néhai Zsarkó Antal volt zentai kir. közjegyzőnek letételeg kezelt biztosítékaira az 1886. évi VI. t. cz. 40. §-ánál fogva törvényes zálogjoggal bírnak, hogy követeléseiket három hó alatt jelentsek be s annak érvényesítésére a törvény által előirt joglépéseket tegyék meg, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiutalása iránt intézkedés tétetni.

Kelt Szabadkán a kir. törvényszéknel 1891. évi február hó 26-án.

Vasdenyey
elnök.

Egy uri lakás,

áll 2 utcza szoba-,
1 nagy konyh.,
spajz-kamra-, pin-
cze és padlásból Szt.
György napjától kiad-
andó. Bővebbet
Schvarcz Sándor
könyvkereskedé-
sében.

Értesítés!

Ezennel van szerencsém helybeli igen tisztelt közönség szives tudomására hozni, néhány hónap mulva Zenta városát ujlag fölkeresem — és fogorvosi gyakorlatomat ujból érvényre juttatom.

Tisztelettel

Dr. Róder M.

fogorvos Bpétről.

Gyors s biztos segítség gyomorhajok s azok következményei ellen.

Az egészség fenntartására, az életnedvek s ennek folytán a vérnek tisztítására és tiszta állapotban való fenntartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghathatósabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalsam a legjobb s leggyógyhatásosb gyógyfüvekből a leg gondosabban van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgöröcs, étvágyhiány, savanyús felbűfögés, vertolulás, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen hathatósan bizonyul, ily kitűnő hatásai következtében ezen életbalsam Ellsbebizonyult megbízható házi szerzévé lett a népek. **Ára egy nagy üveggel 1 frt, kis üveggel 50 kr. merő iratok ezrei bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.**

Óvás! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedüli általam az eredeti utasítás szerint készített „Dr. ROSA-féle életbalsam“ minden füvegeskéje kék burkolba van csomagolva, melnek hosszoldalain „Dr. ROSA életbalsama a „fekete sashoz“ címzett gyógyszerárából. FRAGNER B. Prága — 250111.“ német, esch, magyar és francia nyelven olvasható, szeles felcím pedig az ide nyomott védjegy látható.

FRAGNER B.

Védjegy. főraktárában, gyógyszerár „a fekete sashoz“ Prágában — 250111., és BUDAPESTEN Török József úr gyógyszerésznél, Királ-utca — 2. sz. Budai Emil ur városi gyógyszerárában a Városház-téren.

Az oszt-magy. monarchia minden nagyobb gyógyszerárában van raktár ezen életbalsamból.

Ugyanott kapható:

„prágai általános házi-kenőcs“,

több ezer hálynyilatkozattal elismert **biztos gyógyszer** mindenféle gyuladások, sebek és gennyedések ellen Ezen kenőcs biztos eredménccel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél szüléskor, kele vényél, vérdaganatoknál, genyos fukadékoknál, pokolvárnál, körömgöyöknel, az ugynevezett körömféregnei elleneményedéseknél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolít; s ahol már gennyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéretti és kigyógyítja.

— Kapható 40 és 30 krajcáros szelencékben. —

Óvás! Miatán a prágai általános házi-kenőcsöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga ércszelence, melybe töltetik, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomták) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbizonyosabb, számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehezhallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetőség visszanyerésére. **Egy üveg ára 1 frt.**

Naponta megjelenik Budapesten

A

MAGYAR HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP

teljesen független programmal.

Szerkeszti:

Horváth Gyula,

orsz. képviselő.

Főmunkatárs:

Mikszáth Kálmán,

orsz. képviselő.

Helyettes szerkesztő: **FENYŐ SNADOR.**

A „Magyar Hirlap“ belső dolgozótársai, külmunkatársai és levelezői az írói kar legkiválóbb tagjaiból állanak.

A „Magyar Hirlap“ előfizetési ára: egész évre 14.— frt. negyed évre 3 50
fél évre 7.— frt. egy hónapra 1.20

A „Magyar Hirlap“ előfizetőinek lapunkat márczius 21-től ápril 1-ig ingyen küldjük.

A „HÉT“ kiadóhivatalával sikerült megállapodásra jutnunk arra nézve, hogy e választékos kedvelt szépirodalmi hetilapot előfizetőinknek olcsóbban adhassuk.

Igy a „MAGYAR HIRLAP“ és a „HÉT“ előfizetési ára együtt: egész évre 20 frt, fél évre 10 frt, negyed évre 5 frt.

Előfizetések a „MAGYAR HIRLAP“

kiadóhivatalához:

Budapest, IV., Granátos-utca 16. sz. alá küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra ingyen.

A Pesti Hirlap 40,000 példányban jelenik meg.

PESTI HIRLAP

naponként 16 oldal terjedelmű,

pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilap.

Munkatársai közt vannak Magyarország elsőrangú publicistái és szépirodalmi írói.

A lap állandó előfizetői — habár havonként újítják is meg az előfizetést —

**karácsonykor ajándékkul kapják
a Pesti Hirlap nagy képes naptárát.**

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr.

➔ Rendes zenemellékletek. ➔

Mutatványszámokat kívánatra egy héttig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal:

Budapest, V. ker., nádor-utca 7. szám.